

ת"פ 44533/02/14 - מדינת ישראל, על ידי ענף תביעות משטרת ישראל נגד יצחק חי צראפי, מכלוף מיכאל טורגמאן, מרדכי הרוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44533-02-14 מדינת ישראל נ' צראפי ואח' 03 אפריל 2016

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

על ידי ענף תביעות משטרת ישראל

המאשימה

נגד

1. יצחק חי צראפי (נסתיים)
2. מכלוף מיכאל טורגמאן (מתנהל)
3. מרדכי הרוש ע"י ב"כ עוה"ד חגית רוזנברג- סנ"צ

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 3

כתב האישום

1. הנאשם 3, תושב ירושלים, יליד שנת 1989 (להלן: "**הנאשם**"), הורשע על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר לפי סעיף 382 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 13/12/12 בשעה 18:00 לערך, תקף הנאשם יחד עם שני שותפיו לכתב האישום (להלן ייקראו שלושתם: "**הנאשמים**"-י.ש) ואדם בשם נדב כליפה (להלן: "**האחר**") את מר א' פ' (להלן: "**המתלונן**").

על רקע ויכוח מקדים בין המתלונן לבין נאשם 1, נסעו הנאשמים והאחר לביתו של המתלונן והמתינו בסמוך לחנייה של המתלונן.

משהגיע המתלונן ברכבו לחניה, יחד עם רעייתו, יצאו הנאשמים והאחר מרכבם, כאשר פניהם מכוסות ב"חם צוואר". הנאשם 1 סטר למתלונן בפניו, פתח את דלת הרכב ומשכו מחוץ לרכבו. אחד מיתר המעורבים תקף את המתלונן באמצעות שוקר והנאשמים והאחר הכו את המתלונן בחלקי גופו השונים.

בעקבות קריאת המתלונן ורעייתו לעזרה, הגיעו למקום אנשים, והנאשמים והאחר נמלטו מהמקום.
בעקבות מעשים אלו, נגרמו למתלונן המטומה בירך שמאל, סימני אודם בירכיו וסימני חבלה בפניו.

תסקיר שירות המבחן

2. הנאשם בן 26, נשוי מזה כשנתיים, ללא ילדים, עובד בשירות לקוחות באחת מרשתות המזון הגדולות.

משפחת המוצא מונה זוג הורים ו-10 ילדים והנאשם שני בסדר הילודה. בשל קושי בתפקוד ההורי, בין היתר, על רקע היות הוריו של הנאשם חרשים-אילמים, גדלו הנאשם ואחיו במסגרות חוץ-ביתיות.

הנאשם נשר מהמסגרת החינוכית לאחר 10 שנות לימוד, נוכח קשיי הסתגלות למסגרות הלימוד ואת שירותו בצה"ל לא השלים.

לאחר שחרורו מהצבא, השתלב במעגל התעסוקתי אך לאורך השנים ועד כה, לא הצליח לשמור על יציבות תעסוקתית.
להערכת שירות המבחן, קשיי הסתגלותו של הנאשם במסגרות חינוכיות, בצבא ובהמשך במעגל התעסוקה, הינן ביטוי להשפעות גדילתו ללא מערכת משפחתית תומכת.

בהתייחס לעבירה המיוחסת לו, הנאשם בשלה הכנת התסקיר לא נטל אחריות על מעשיו וטען כי לא לקח חלק פעיל בתקיפה וכל חטאו בכך שנכח במקום. לצד שלילת מעורבותו באירוע, התרשם השירות כי להליכים המשפטיים השפעה מרתיעה עבורו.

לצד הקושי להכיר במעורבותו באירוע, מגלה הנאשם צער על כך שהגיע למקום האירוע מלכתחילה, ומאבחון שנערך במסגרת שירות המבחן נמצא כי הסיכון להתנהגות אלימה מצדו בעתיד הינו נמוך.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם החל לערוך שינוי בחייו לפני כשנתיים, עם נישואיו, תוך נטילת אחריות על אופן התנהלותו בתחומי חיי השונים, לרבות שיקום מצבו הכלכלי הקשה אליו נקלע בעקבות צבירת חובות.

בנסיבות העניין, ממליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה העומד נגד הנאשם והטלת צו של"צ ופיצוי למתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ביום 20/3/16 טענו הצדדים לעונש.

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, לעברו הפלילי של הנאשם, לקיומו של מאסר בר הפעלה ומשלא נטל הנאשם אחריות על מעשיו, עותרת התביעה להפעלת המאסר המותנה העומד נגד הנאשם.

התביעה טוענת למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר וסבורה כי יש למקם את עניינו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם ולהשית עליו מאסר ופיצוי כספי למתלונן, שלא יפחת מסך 1,500 ₪.

מנגד, טענה הסנגורית כי לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן, שוחחה עם הנאשם, וזה נטל אחריות על מעשיו ומתסקיר שירות המבחן עולה כי ביטא חרטה על הנזק שנגרם למתלונן.

הסנגורית הפנתה לגזר הדין שהוגש בענינו של נאשם 1, לפיו נמנע בית המשפט מהרשעתו וציינה את חשיבות עקרון האחידות בענישה.

בנוסף, התייחסה הסנגורית לנסיבות חייו האישיות של הנאשם, לדרך החדשה בה החל לצעוד בשנים האחרונות עם נישואיו, ולכך שב-4 שנים שחלפו ממועד העבירה לא נפתחו נגדו תיקים פליליים.

כן התייחסה הסנגורית למצוקה הכלכלית בה מצוי הנאשם ולנזק הכלכלי שעלול להיגרם לו, באם יושת עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בנסיבות אלו, עותרת הסנגורית להארכת המאסר המותנה ומבקשת להשית על הנאשם צו של"צ ופיצוי למתלונן.

במסגרת דבריו האחרונים לבית המשפט, העיד הנאשם כי הינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו ומתנצל על שארע. בהמשך הוסיף **"אני לקחתי עליי את התיק. אני אמרתי לקצינת מבחן היה מה שהיה. לא אמרתי שאני לוקח אחריות או שלא"**.

כן ציין הנאשם כי הוא החל בהקמת משפחה והוא מבקש להתחיל שלב זה ברגל ימין.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. מתחם העונש ההולם נקבע על פי תיקון 113 לחוק העונשין, בהתאם לערכים המוגנים בעבירה הנדונה, מידת הפגיעה בערכים אלו, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובהתחשב בפסיקה הנוהגת.

הערך הנפגע בעבירה הינו שמירה על כבודו של אדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון האישי שלו.

על חומרת ביצוע עבירות האלימות והצורך לשדר מסר מרתיע לציבור יפים הדברים שנאמרו בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' נאסר חסן (ניתן ביום 10/11/09):

"... יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג וברזל".

נסיבות ביצוע העבירה מלמדות, כי הנאשם חבר לאחרים כדי לתקוף את המתלונן, לאחר סכסוך שהתגלע בין המתלונן ונאשם אחר, והתקיפה גרמה למתלונן פציעות כמתואר בכתב האישום. נסיבות אלה, הן אשר הובילו להעמדת הנאשם לדין בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות. יחד עם זאת, בחינת חלקו של הנאשם בעבירה מלמדת כי הוא לא היה הדומיננטי שבתוקפים, וחלקו קטן יותר מחלקם של התוקפים האחרים.

בחינת הערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים למקרה שבפניו ובעיקר כאשר הפגיעה בערך המוגן הייתה דומה, הוטלו עונשים במנעד רחב של אפשרויות אשר נעים בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות, שהוא מתחם הענישה ההולם את נסיבות המקרה שלפנינו.

העונש המתאים לנאשם

5. הנאשם, בן 26 שנה, הודה בעבירה המיוחסת לו.

מן התסקיר עולה כי הנאשם אינו נוטל אחריות על חלקו בביצוע העבירה, מעבר להודאתו בנוכחותו במקום. לעומת זאת, בבית המשפט אמר הנאשם, כי הוא לוקח אחריות מלאה ומתנצל על האירוע.

לצד זאת, לנאשם נסיבות משפחתיות לא פשוטות, אשר ככל הנראה עומדות ברקע לביצוע העבירה שבפני.

מהערכת סיכון שביצע שירות המבחן לנאשם עולה כי הסיכון להישנות מעשי אלימות בעתיד הינו נמוך.

בנוסף, ממועד ביצוע העבירה חלפו מזה כ-4 שנים ולא ידוע על תיקים פליליים אחרים שנפתחו נגד הנאשם.

חלוף ארבע שנים, שבהן הנאשם לא שב לסורו, מעידות על כך שמאז ביצע את העבירה, נטש הנאשם דרך זו, והוא מבקש הלכה למעשה, לחזור למוטב.

לנאשם הרשעה משנת 2011 בעבירה שעניינה תגרה בגינה נדון לחודשיים מאסר מותנה, להפעלה בתיק שבפני. זוהי הרשעה ראשונה ויחידה של הנאשם.

על אף דרישת התביעה להפעלת המאסר המותנה, ראיתי ליתן משקל לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה מבלי שנפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם, לדרך שהנאשם עשה מאז, לעובדה שהנאשם נישא לפני כשנתיים וניכר כי הוא מצוי בעריכת שינוי של ממש באורחות חייו. כן נתתי משקל רב לכך שהמאשימה נמנעה מהרשעתו של נאשם 1 שנטל חלק משמעותי באירוע ולעקרון אחידות הענישה.

בהתחשב בנסיבות אלה, באתי לכלל מסקנה כי הפעלת המאסר המותנה ולו לריצוי בדרך עבודות שירות עלולה להסיג את הנאשם לאחור ולפגוע בדרך בה החל לצעוד, ארבע שנים לאחר שביצע את העבירה.

יפים, לענין זה, דבריה של השופטת א' פרוקצ'יה ברע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.9.2009):

"על-פי מצוות החוק, הארכת תקופת תנאי אפשרית "מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי" (סעיף 56(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977; וכן ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 127 (2005); שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה..."

לאחר שקילת כל הנתונים שבפניי, ראיתי להאריך את המאסר המותנה העומד לחובתו של הנאשם ולהסתפק בעונש של"צ והשתת פיצוי למתלונן.

6. לפיכך ונוכח כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מאריך את תקופת עונש המאסר המותנה בן חודשיים שהושת על הנאשם בתיק

ת"פ 9409/08(שלום-ירושלים), בשנתיים נוספות החל מהיום.

2. פיצוי למתלונן בסך 3000 ₪ או מאסר של 30 יום תחתיו. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים החל מיום 1/5/16 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. לא ישא הנאשם באחד התשלומים במועדו, יעמוד כל סך הפיצוי לפרעון מיידי.

3. הנאשם יבצע של"צ בהיקף בן 250 שעות בהתאם לתכנית אשר תקבע בשירות המבחן ותישלח לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון נוסף.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, במעמד ב"כ המאשימה עוה"ד קסהון וונדה, הנאשם וב"כ עוה"ד חגית רוזנברג.